

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

18 decembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Nicolae Gordilă și Elena Covalenco,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Ungurean Mihail Iacov, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2012 și sentinței Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 29 februarie 2012, în propria cauză penală,

Ungurean Mihail Iacov, născut la 08 martie 1969, originar și domiciliat r-l Șoldănești, s. Cotiujenii Mari.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. în prima instanță: 22.12.2011-29.02.2012
2. în instanța de apel: 11.04.2012-23.05.2012
3. în instanța de recurs: 16.10.2013-18.12.2013

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 29 februarie 2012, Ungurean Mihail Iacov, a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 3 ani închisoare. În baza art. 85 Cod penal, a fost adăugată în întregime pedeapsa neexecutată, numită prin sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 21.06.2005, stabilindu-i pedeapsa definitivă 4 ani 9 luni 24 zile închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

A fost încasat din contul lui Ungurean M.I., în beneficiul Î.M. Regia Exploatarea Drumurilor și Podurilor „Exdrupo”, prejudiciul material în sumă de 1 229,17 lei.

2. Potrivit sentinței, Ungurean M.I., la 25 noiembrie 2011, împreună și prin înțelegere prealabilă cu o persoană nestabilă de către organul de urmărire penală, aflîndu-se pe str. Șos. Hîncești mun. Chișinău, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, în mod tainic, a sustras grilaje de la blocul de captare a apelor pluviale, aflate la balanța Î.M. Regia Exploatarea Drumurilor și Podurilor „Exdrupo”, cauzându-i un prejudiciu material în sumă totală de 1 229,17 lei.

3. Sentința a fost contestată cu apel de către:

3.1 Inculpat, prin care a solicitat casarea acesteia cu rejudecarea cauzei, invocînd că nu este vinovat, învinuirea în săvîrșirea infracțiunii imputate, nu este bazată pe probe, martorii audiați nu au spus adevărul, nu s-a stabilit prezența amprentelor pe obiectele sustrate.

3.2 Avocatul Postu Aliona, în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Ungureanu M. să fie recunoscut nevinovat, invocând că inculpatul nu a săvârșit infracțiunea, ci s-a aflat la momentul și locul nepotrivit, nu a fost stabilit în ședință de judecată cu-i îi aparținea geanta cu grilaje, nu au fost depistate amprente digitale ale inculpatului pe grilajele sustrate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2012, au fost admise apelurile inculpatului și avocatului său, A. Postu, din alte motive, fiind casată sentința în partea stabilirii pedepsei definitive și pronunțată o nouă hotărâre, prin care lui Ungureanu M., în baza art. 85 Cod penal, i-a fost stabilit pentru cumul de sentințe, adăugând parțial partea neexecutată a pedepsei, de care acesta a fost liberat condiționat înainte de termen prin încheierea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 26.08.2010 – 4 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip închis.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că vina inculpatului este confirmată prin cumulul de probe și anume declarațiile reprezentantului părții civile, Guitu Cristina, martorilor Gorea Serghei, Raiu Dumitru, Luca Mihail și materialelor cauzei: procesul verbal de ridicare din 25.11.2011 (f.d. 26), procesul verbal de examinare a obiectului din 28.11.2011 (f.d. 28-29).

Instanța de apel a reținut, că în cadrul confruntărilor dintre inculpat și martorii Raiu D. și Luca M., ultimii și-au susținut declarațiile lor, precum că inculpatul împreună cu persoana, care a fugit, demontau grilajele.

Argumentul apărării, precum că inculpatul nu a săvârșit infracțiunea imputată, nu a fost reținut de către instanța de apel, deoarece se combate prin declarațiile martorilor Raiu D. și Luca M, care au declarat, că Ungureanu M.I. cu o persoană necunoscută demontau grilajele, mai mult ca atât inculpatul a încercat să se înțeleagă cu ei, pentru a-l lăsa să plece, propunându-le recompensă.

Referitor, la măsura de pedeapsă, instanța de apel a concluzionat că, prima instanță la stabilirea pedepsei definitive, neîntemeiat a aplicat metoda cumulului total, adăugând chiar și zilele de închisoare și a considerat posibil de adăuga parțial, doar un an din partea neispășită a pedepsei aplicate prin sentința anterioară.

6. Hotărârile adoptate pe caz sînt atacate cu recurs ordinar de către inculpat, prin care solicită casarea acestora în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat, invocând că:

- nu a participat la săvârșirea infracțiunii;
- a fost învinuit de săvârșirea infracțiunii imputate prin participație, fără a fi stabiliți participanții și acțiunile sale urmau a fi calificate conform art. 41, 42, 43, 113 Cod penal;
- sentința este bazată pe presupuneri.

7. Verificând argumentele recursului în raport cu actele cauzei, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În pofida faptului, că recurentul a invocat ca temei de recurs prevederile pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, fără a fi argumentat în acest sens, din recursul supus judecării, se întrevede că inculpatul nu este de acord cu faptul, că în acțiunile sale persistă elementele infracțiunii și nu au fost înlăturate toate dubiile privind vinovăția sa, și ca urmare acesta solicită achitarea sa, temei care se regăsește în art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

În conformitate cu art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decît cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blînde.

Însă, acest temei nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului menționat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

Sub aspectul situației „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*” se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

În opinia Colegiului penal, instanțele de fond și de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, au examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinenței și concludenței, atît pe cele obținute în procesul urmăririi penale cît și în cadrul ședințelor de judecată, cît ale apărării atît și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Ungureanu M.I., să fie întemeiată și legală privind săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) Cod Penal, *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvîrșit de către două persoane.*

Instanța de recurs, consideră că argumentele recurentului, precum că nu a săvîrșit infracțiunea imputată și sentința este bazată pe presupuneri sînt neîntemeiate, deoarece, conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată desfășurat în textul hotărârii instanței de fond și a deciziei instanței de apel, și anume: declarațiile reprezentantului părții civile, Guitu Cristina, martorilor Gorea S., Raiu D., care a declarat: „... au observat două persoane, care stăteau în genunchi și dezbăteau grilaje...”, „*Inculpatul, Ungureanu M., stătea față în față cu persoana, care demonta grilaje și a fugit, iar el nu a dovedit...*”, (f.d. 90-91), declarații similare a dat și martorul Luca M. (f.d. 88-89) și sînt confirmate și prin materialele cauzei penale. Temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit și Colegiul constată, că în speța dată sînt prezente toate elementele componente ale infracțiunii imputate inculpatului.

Totodată, Colegiul penal menționează că, infracțiunea de care a fost învinuit inculpatul și prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b) Cod penal și anume *furtul săvârșit de două persoane*, este varianta agravată a infracțiunii de furt și este parte componentă a laturii obiective a acesteia și nu este necesar de a fi calificată cu aplicarea art. 41, 42, 43 Cod penal, precum invocă recurentul.

De asemenea, instanța de recurs reține că, argumentele formulate de recurent în privința neparticipării sale la săvârșirea infracțiunii, au fost obiectul discuției la judecarea cauzei în instanța de fond și apel, cărora instanțele de judecată, le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și expusă în hotărârile sale, concluzii cu care Colegiul, este solidar și a căror reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul verificării hotărârilor atacate în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare nu sînt stabilite.

Reieșind din cele enunțate, instanța de recurs, conchide că temeiurile indicate de recurent nu sînt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul rejudecării hotărârilor judecătorești și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Ungurean Mihail Iacov, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2012 și sentinței Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 29 februarie 2012, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 15 ianuarie 2014.

Președinte:

Petru Ursache

Judecători:

Nicolae Gordilă

Elena Covalenco

Președinte: (semnătură)
Judecători: (semnătură)
(semnătură)

Petru Ursache
Nicolae Gordilă
Elena Covalenco

Copia corespunde originalului
Judecător:

Nicolae Gordilă